

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความชอบและไม่ชอบของเด็กอนุบาลและผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบภาพประกอบหนังสือภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 และปีที่ 2 ซึ่งเป็นโรงเรียนของรัฐบาลและเอกชนจำนวน 6 แห่ง แห่งละ 25 คน เป็นนักเรียนชาย 75 คน หญิง 75 คน รวม 150 คน และผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวจากโรงเรียนต่าง ๆ โดยแบ่งเป็นชาย 75 คน และหญิงอีก 75 คน รวม 150 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายเพื่อเข้ารับการศึกษาทดลองหาความชอบและไม่ชอบเกี่ยวกับรูปแบบภาพประกอบหนังสือภาพทั้ง 16 รูปแบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบตามอคติ
2. ภาพประกอบหนังสือภาพ จำนวน 16 ภาพ เป็นภาพเขียนต้นแบบที่สร้างขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้ภาพทุกภาพมีสาระของภาพเหมือนกัน มีลักษณะเป็นภาพเขียนสีขนาดเต็มหน้าจก ก้นของภาพเป็นภาพตุ๊กตาเด็กหญิงและเด็กชาย มีภาพตุ๊กตาสุนัขและแมวเป็นส่วนประกอบภาพและมีฉากหลังของภาพเป็นรูปอาคารโรงเรียน แต่ละภาพเป็นภาพในลักษณะแนวตั้ง มีขนาดกว้าง 6 นิ้ว และยาว 8.5 นิ้ว ซึ่งแต่ละภาพจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันไปซึ่งประกอบด้วยลักษณะของแบบภาพ การใช้สี การจัดความสมดุลย์ขององค์ประกอบภาพและเทคนิคการสร้างภาพ

การดำเนินการทดลอง

นำกลุ่มตัวอย่างที่ได้ซึ่งผ่านการทดสอบตอบคสรีเรียบร้อยแล้วเข้ารับการทดลองทีละคน โดยเริ่มจากการที่กลุ่มตัวอย่างจะดูภาพที่วางเรียงไว้ทั้ง 16 ภาพซึ่งวางสลับตำแหน่งกันไว้ เมื่อดูภาพครบทุกภาพแล้วจึงให้เลือกภาพที่ตนเองชอบมากที่สุด 1 ภาพ ภาพที่ชอบรองลงมาอีก 4 ภาพ ตามลำดับ และภาพที่ตนเองไม่ชอบมากที่สุด 1 ภาพ ภาพที่ไม่ชอบรองลงมาอีก 4 ภาพตามลำดับ ทำเช่นนั้นจนหมดกลุ่มตัวอย่างแล้วรวบรวมข้อมูลที่ได้มาให้คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ ด้วยการหาค่าน้ำหนักเฉลี่ย การเลือกตามความชอบและไม่ชอบของกลุ่มตัวอย่างประชากร และทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (T - Test)

ผลการวิจัย

ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความชอบและไม่ชอบของเด็กอนุบาลและผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบภาพประกอบหนังสือภาพ โดยส่วนรวมสรุปได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความชอบในรูปแบบภาพทั้ง 16 รูปแบบของนักเรียนอนุบาลและผู้ปกครอง ปรากฏว่าเด็กอนุบาลและผู้ปกครองมีความชอบในรูปแบบภาพประกอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกือบทุกภาพ ภาพที่กลุ่มตัวอย่างชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 12 ภาพ และชอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมี 4 ภาพ ภาพที่เด็กอนุบาลเลือกที่ชอบมากที่สุดได้แก่ภาพลักษณะเหมือนจริง ใช้สีวรรณะอุ่น จัดองค์ประกอบภาพแบบไม่สมดุลย์ และเขียนภาพโดยการใช้พู่กัน จากกลุ่มตัวอย่างประชากร 150 คน เลือกภาพนี้เป็นลำดับความชอบมากที่สุดจำนวน 42 คน หรือร้อยละ 28 และเลือกภาพแบบเหมือนจริงใช้สีวรรณะอุ่น การจัดองค์ประกอบภาพแบบสมดุลย์ซ้าย - ขวา และเขียนภาพโดยการใช่พู่กันเป็นภาพที่ชอบมารองลงมา โดยมีผู้เลือกจำนวน 36 คน หรือร้อยละ 24 (ดังตารางที่ 1) ส่วนผู้ปกครองนั้นเลือกภาพที่ชอบมากที่สุดได้แก่ภาพที่มีลักษณะแบบเหมือนจริง ใช้สีวรรณะเย็น มีการจัดองค์ประกอบภาพแบบสมดุลย์ซ้าย - ขวา และใช้เทคนิคการสร้างภาพโดยการเขียน

ด้วยกัน จากกลุ่มตัวอย่างประชากร 150 คน เลือกภาพนี้เป็นลำดับความชอบมากที่สุดจำนวน 54 คน หรือร้อยละ 36 ส่วนภาพที่เลือกว่าชอบมารองลงมาได้แก่ภาพลักษณะแบบเหมือนจริง ใช้สีวรรณะเห็น มีการจัดองค์ประกอบภาพแบบไม่สมดุลย์ชาย-ขวา และใช้เทคนิคการสร้างภาพโดยการไขว้กัน โดยมีผู้เลือกภาพดังกล่าวเป็นจำนวน 30 คน หรือร้อยละ 20 (ดังในตารางที่ 2)

2. การเปรียบเทียบความไม่ชอบในรูปแบบภาพทั้ง 16 รูปแบบของนักเรียนอนุบาล และผู้ปกครอง ปรากฏว่าเด็กอนุบาลและผู้ปกครองไม่ชอบรูปแบบภาพประกอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 11 ภาพ ภาพที่เด็กอนุบาลเลือกว่าไม่ชอบมากที่สุดได้แก่ภาพลักษณะแบบจินตนาการ ใช้สีวรรณะเย็นจัดองค์ประกอบภาพแบบสมดุลย์และใช้เทคนิคการสร้างภาพโดยการปะติด จากกลุ่มตัวอย่างประชากร 150 คน เลือกภาพนี้ว่าไม่ชอบมากที่สุดเป็นจำนวน 34 คน หรือร้อยละ 22.67 และเลือกภาพลักษณะแบบจินตนาการ เช่นเดียวกัน ใช้สีวรรณะเย็น แต่จัดองค์ประกอบภาพแบบไม่สมดุลย์ ใช้เทคนิคการสร้างภาพโดยการปะติดเป็นภาพที่ไม่ชอบมารองลงมา โดยมีผู้เลือกเป็นจำนวน 28 คน หรือร้อยละ 18.67 (ดังในตารางที่ 1) ส่วนผู้ปกครองนั้นเลือกภาพที่ไม่ชอบมากที่สุดเป็นภาพลักษณะแบบจินตนาการ ใช้สีวรรณะอุ่น จัดองค์ประกอบภาพแบบสมดุลย์ ใช้เทคนิคการสร้างภาพโดยการปะติด โดยมีผู้เลือกภาพนี้จำนวน 40 คน หรือร้อยละ 26.67 จากกลุ่มตัวอย่าง 150 คน และเลือกภาพที่ไม่ชอบมากเป็นลำดับรองลงมา ได้แก่ภาพซึ่งมีลักษณะเป็นแบบจินตนาการเช่นเดียวกัน แต่ใช้สีประเภทสีวรรณะเย็น จัดองค์ประกอบภาพแบบสมดุลย์ชาย - ขวา และใช้เทคนิคการสร้างภาพโดยการปะติด ซึ่งมีผู้เลือกภาพนี้เป็นจำนวน 40 คน หรือร้อยละ 26.67 (ดังในตารางที่ 2)

3. การเปรียบเทียบความชอบและไม่ชอบเกี่ยวกับรูปแบบภาพของเด็กอนุบาลและผู้ปกครอง ปรากฏว่าเด็กอนุบาลและผู้ปกครองมีความชอบและไม่ชอบรูปแบบภาพต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกือบทุกภาพที่ระดับ 0.05 และมี 3 ภาพ ที่มีความชอบและไม่ชอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อันได้แก่ภาพแบบเหมือนจริง ใช้สีวรรณะอุ่น จัดองค์ประกอบภาพแบบไม่สมดุลย์ชาย - ขวา และสร้างภาพโดยการปะติด ส่วนอีก 2 ภาพเป็นลักษณะภาพแบบจินตนาการ ใช้สีวรรณะอุ่น และใช้เทคนิคการสร้างภาพโดยการเขียน

ด้วยพู่กัน ต่างกันตรงที่ภาพหนึ่งจัดองค์ประกอบแบบสมดุลย์ซ้าย - ขวา ส่วนอีกภาพหนึ่งจัดองค์ประกอบแบบไม่สมดุลย์ซ้าย - ขวา (ตั้งในตารางที่ 7)

สรุปการวิจัย

1. ลักษณะของแบบภาพ เด็กอนุบาลและผู้ปกครองชอบภาพลักษณะเหมือนของจริงมากที่สุด และไม่ชอบภาพแบบจินตนาการ
2. ความชอบเกี่ยวกับการใช้สี เด็กอนุบาลจะชอบกลุ่มสีวรรณะอุ่น แต่ผู้ปกครองชอบสีวรรณะเย็นมากที่สุด
3. การจัดองค์ประกอบภาพ เด็กอนุบาลชอบภาพที่จัดองค์ประกอบแบบไม่สมดุลย์ซ้าย - ขวา แต่ผู้ปกครองจะชอบภาพที่จัดองค์ประกอบแบบสมดุลย์ซ้าย - ขวา มากกว่า
4. เทคนิคการสร้างภาพ ทั้งเด็กอนุบาลและผู้ปกครองชอบภาพที่สร้างขึ้นโดยการเขียนด้วยพู่กัน และไม่ชอบภาพแบบปะติด
5. ความชอบและไม่ชอบภาพซึ่งประกอบขึ้นด้วยองค์ประกอบทั้ง 4 ลักษณะของเด็กและผู้ปกครองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกือบทุกภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

1. เด็กอนุบาลมีความชอบภาพแตกต่างกันกับผู้ปกครอง สอดคล้องกับสมมุติฐานในการเลือกภาพของเด็กอนุบาล ภาพที่ชอบมาก 5 ลำดับจะเป็นกลุ่มภาพที่มีลักษณะเป็นแบบเหมือนของจริง 4 ภาพ และกลุ่มภาพลักษณะแบบจินตนาการ 1 ภาพ ภาพทุกภาพเป็นภาพที่ใช้สีวรรณะอุ่นทั้งสิ้น แสดงว่าเด็กอนุบาลชอบภาพที่มีสีวรรณะอุ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรชัย สุภระภาณูจน์ (2526 : 220) ส่วนการจัดองค์ประกอบภาพของภาพทั้ง 5 ภาพ เป็นการจัดองค์ประกอบภาพทั้งแบบสมดุลย์ซ้าย - ขวา และไม่สมดุลย์ซ้าย - ขวา และใช้เทคนิคการสร้างภาพทั้งการเขียนด้วยพู่กันและเทคนิคการปะติด สรุปได้ว่าการมองภาพที่ชอบของเด็กอนุบาลไม่ปฏิเสธภาพที่จัดองค์ประกอบเพื่อความสมดุลย์ในลักษณะใด ๆ และไม่จำกัดเรื่องการใช้เทคนิคการสร้างภาพด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของคิค โภศลวัฒน์ (2528 : 18) จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าคะแนนรวมความชอบภาพของเด็กอนุบาลสำหรับภาพที่ชอบมากที่สุด

ได้แก่ 295 คะแนน ส่วนภาพที่ได้คะแนนความชอบรองลงมาได้แก่ 277 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนแล้วจะพบว่าภาพทั้งสองได้รับการคัดเลือกกว่าชอบใกล้เคียงกันมาก ทั้งสองภาพนั้นเป็นภาพลักษณะเหมือนของจริง ใช้สีวรรณะอุ่น และใช้เทคนิคการเขียนด้วยพู่กัน ต่างกันเพียงลักษณะการจัดองค์ประกอบแบบสมดุลย์ซ้าย - ขวา และไม่สมดุลย์ซ้าย - ขวา เท่านั้น

ส่วนผู้ปกครองนั้นเลือกภาพที่ชอบ 5 ลำดับ เป็นภาพที่มีลักษณะแบบเหมือนของจริง 4 ภาพ และเป็นภาพที่เป็นแบบจินตนาการ 1 ภาพ ภาพทุกภาพเป็นภาพประเภทสีวรรณะเย็นทุกภาพ และทุกภาพเป็นภาพที่เขียนด้วยพู่กันทั้งสิ้น การจัดองค์ประกอบภาพเป็นทั้งแบบสมดุลย์ซ้าย-ขวา และไม่สมดุลย์ซ้าย - ขวา แสดงว่าการมองภาพที่ชอบของผู้ปกครองได้มองถึงเทคนิคการสร้างภาพและการใช้สีเป็นสำคัญโดยไม่เลือกภาพที่ใช้เทคนิคการปะติด และการใช้สีวรรณะอุ่นเลยทั้ง 5 ลำดับความชอบ และเมื่อดูคะแนนการเลือกภาพจะสังเกต ได้ว่าภาพที่คัดเลือกกว่าชอบมากที่สุดเป็นภาพลักษณะเหมือนของจริง สอดคล้องกับการศึกษาของจอห์น อี เฟรนช์ (John E. French : 90 - 95) เกร็ทรู๊ด วิปเปิล (Gertrude Whipple 1963 : 53) จัดองค์ประกอบภาพแบบสมดุลย์ซ้าย - ขวา มีผู้เลือกภาพ 54 คน และเลือกกว่าชอบเป็นลำดับสองถึง 21 คน เมื่อดูจากคะแนนรวมความชอบแล้วมีคะแนนเป็น 421 คะแนน และถ้าพิจารณาจากภาพที่ได้รับการคัดเลือกกว่าชอบเป็นอันดับสองแล้วจะสังเกตได้ว่ามีผู้เลือกภาพว่าชอบเป็นอันดับสองถึง 310 คน และให้เป็นภาพที่ชอบเป็นลำดับหนึ่ง 23 คน เมื่อดูจากคะแนนรวมความชอบแล้วมีคะแนนเป็น 320 คะแนน รองจากภาพแรกซึ่งมีลักษณะต่างกันเพียง เรื่องการจัดองค์ประกอบเท่านั้น ดูจากตารางที่ 2

2. เด็กอนุบาลและผู้ปกครองไม่ชอบภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เกือบทุกภาพ ในการเลือกภาพ ชอบมาก 5 ลำดับของเด็กอนุบาล ได้แก่กลุ่มภาพที่เป็นภาพแบบจินตนาการ 4 ภาพ แบบเหมือนของจริง 1 ภาพ และใช้สีวรรณะเย็น 4 ภาพ ใช้สีวรรณะอุ่น 1 ภาพ ภาพทั้ง 5 ภาพ มีลักษณะการจัดองค์ประกอบทั้งแบบสมดุลย์ซ้าย - ขวา และไม่สมดุลย์ซ้าย - ขวา ภาพที่เลือกกว่าไม่ชอบมากที่สุดเป็นภาพแบบจินตนาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รูธ เฮเลน อัมสเดน (1963 : 53) ใช้สีวรรณะเย็น จัดองค์ประกอบภาพแบบสมดุลย์ และใช้เทคนิคการสร้างภาพโดยการปะติดมีผู้เลือกจำนวน 34 คน และมีคะแนนความชอบรวม 302 คะแนน ส่วนภาพที่เลือกกว่าไม่ชอบรองลงมามีลักษณะเหมือนภาพแรกทุกประการ ต่างกันที่

การจัดองค์ประกอบภาพ ซึ่งภาพนี้เป็นองค์ประกอบภาพแบบไม่สมดุลย์ซ้าย - ขวา เท่านั้น
 ที่น่าสังเกตก็คือเป็นภาพที่ได้รับการเลือกที่ไม่ชอบเป็นลำดับที่สอง โดยมีผู้เลือก 28 คน และ
 เลือกให้ภาพนี้ว่าไม่ชอบมากที่สุดเป็นจำนวน 21 คน เมื่อคูกะแนนรวมความไม่ชอบภาพของภาพ
 นี้เป็น 297 คะแนน เกือบเท่าความไม่ชอบในภาพแรกเสียอีก จึงกล่าวได้ว่าภาพที่เด็กอนุบาล
 ไม่ชอบมากที่สุดจะมีลักษณะเป็นภาพจินตนาการในสัวรรณะเย็น สร้างภาพด้วยการปะติด และใช้
 องค์ประกอบในการจัดภาพให้เกิดความสมดุลย์ซ้าย - ขวา หรือไม่สมดุลย์ซ้าย - ขวา จาก
 ตารางที่ 1

ส่วนการคัดเลือกภาพที่ไม่ชอบของผู้ปกครองนั้น ภาพที่ไม่ชอบมากเป็นภาพเหมือนของ
 จริง 3 ภาพ ภาพจินตนาการ 2 ภาพ และใช้สัวรรณะอุ่น 3 ภาพ สัวรรณะเย็น 2 ภาพ ส่วน
 ลักษณะการจัดองค์ประกอบเป็นแบบสมดุลย์ซ้าย - ขวา 4 ภาพ ไม่สมดุลย์ 1 ภาพ ภาพทุกภาพ
 ใช้เทคนิคการสร้างภาพแบบปะติด ภาพที่ไม่ชอบมากที่สุดมีผู้เลือกถึง 40 คน และภาพที่ได้รับการ
 เลือกเลือกรองลงมาผู้เลือก 40 คน เช่นกัน และเมื่อคูกะแนนรวมการเลือกภาพแล้ว ภาพที่
 ไม่ชอบที่สุดมีผู้เลือกรวมคะแนน 378 คะแนน ส่วนภาพรองลงมาผู้เลือก 291 คะแนน แสดง
 ว่าภาพที่ผู้ปกครองไม่ชอบมากที่สุดเป็นลักษณะภาพแบบจินตนาการใช้สัวรรณะอุ่น องค์ประกอบ
 ภาพแบบสมดุลย์และใช้เทคนิคการสร้างภาพแบบปะติด สอดคล้องกับการวิจัยของวุฒิ แตรสังข์
 ทราเวอร์ส(1970 : 47 - 63) จากตารางที่ 2

3. เด็กอนุบาลและผู้ปกครองมีความชอบและไม่ชอบรูปแบบภาพประกอบหนังสือภาพ
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เกือบทุกภาพ ยกเว้น 3 ภาพที่เด็กอนุบาล
 และผู้ปกครองชอบและไม่ชอบภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ภาพที่เด็กชอบมากที่สุด
 ได้แก่ภาพลักษณะเหมือนของจริง ใช้สัวรรณะอุ่น จัดองค์ประกอบภาพแบบไม่สมดุลย์ และเขียน
 ภาพด้วยพู่กัน ซึ่งมีผู้เลือกภาพ 42 คน คิดเป็น 28% ของกลุ่มประชากร ส่วนภาพที่ไม่ชอบมาก
 ที่สุดให้แก่ภาพแบบจินตนาการ ใช้สัวรรณะเย็น มีการจัดองค์ประกอบภาพแบบสมดุลย์ซ้าย - ขวา
 และใช้เทคนิคการสร้างภาพโดยการปะติด มีผู้เลือกภาพนี้ 34 คน คิดเป็น 22.67% สำหรับผู้
 ปกครองนั้น เลือกภาพที่ชอบมากที่สุดเป็นภาพเหมือนของจริง ใช้สัวรรณะเย็นจัดองค์ประกอบภาพแบบ
 สมดุลย์ซ้าย - ขวา และใช้เทคนิคการสร้างภาพโดยการเขียนด้วยพู่กัน มีผู้เลือกภาพนี้ 54 คน
 คิดเป็น 36% ของกลุ่มประชากร ส่วนภาพที่ไม่ชอบมากที่สุดให้แก่ภาพแบบจินตนาการใช้สัวรรณะอุ่น

จัดองค์ประกอบภาพแบบไม่สมดุขัยซ้าย - ขวา และใช้เทคนิคการสร้างภาพแบบปะติด มีผู้เลือก
ภาพนี้ 40 คน คิดเป็น 26.67% ของกลุ่มประชากร

จากตารางที่ 7 จะสังเกตได้ว่าภาพที่ได้จากการเฉลี่ยความชอบมากที่สุดของเด็ก
และผู้ปกครองได้แก่ภาพลักษณะแบบภาพเหมือนของจริง ใช้สีวรรณะจัดองค์ประกอบภาพแบบ
ไม่สมดุขัยซ้าย - ขวา และใช้เทคนิคการสร้างภาพโดยการเขียนด้วยพู่กัน และค่าเฉลี่ยความ
ชอบภาพน้อยที่สุดของเด็กอนุบาลและผู้ปกครองได้แก่ภาพเหมือนของจริง ใช้สีวรรณะอ่อน องค์
ประกอบภาพแบบสมดุขัยซ้าย - ขวา และใช้เขียนภาพด้วยพู่กัน

จากการที่เด็กอนุบาลเลือกภาพที่ชอบและไม่ชอบซึ่งแตกต่างไปจากความชอบและไม่
ชอบของผู้ปกครองนั้นมีความสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ความชอบและไม่ชอบซึ่งมีความแตก
ต่างกันอย่างเห็นได้ชัดได้แก่ เรื่องอิทธิพลของสี ซึ่งจะพบว่าเด็กอนุบาลส่วนใหญ่จะชอบสีประ
เภทวรรณะสีอ่อน ส่วนผู้ปกครองนั้นชอบสีกลุ่มวรรณะสีเย็น อันเป็นการสอดคล้องกับงานวิจัยของ
พีรบุษ ภาสุภภัทร (2513 : 100-102) ททัย ตันหยง (2525 : 204) ณรงค์ ทองปาน
(2525 : 70) เฟรนช์ (1952 : 90 - 95) วิปเปิล (1953) และภาพที่เด็กอนุบาลไม่
ชอบเป็นภาพกลุ่มสีเย็นทั้งสิ้น ซึ่งตรงข้ามกับภาพที่ผู้ปกครองไม่ชอบ ได้แก่ลักษณะภาพวรรณะสีอ่อน
ส่วนลักษณะแบบภาพนั้น ผลการเลือกภาพที่ชอบที่สุดของเด็กและผู้ปกครองพบว่าชอบภาพ เขียน
แบบเหมือนของจริงมากที่สุด และไม่ชอบภาพแบบจินตนาการ ซึ่งผลการเลือกภาพนี้สอดคล้อง
กับงานวิจัยของ ทราเวอร์ส (1970 : 47 - 63) วุฒิ แตรสังข์ (2514) พีรบุษ ภาสุภภัทร
(2531 : 100 - 102) ซึ่งสรุปได้ว่า เด็กยิ่งเล็กมากจะสนใจภาพที่มีรายละเอียดเหมือนของ
จริง และสื่อความหมายได้ดีกว่า แต่ต้องไม่มีสาระรายละเอียดซับซ้อน เมื่อโตขึ้นจะชอบ
ภาพที่มีรายละเอียดน้อย ภาพจะทำหน้าที่นำการจินตนาการของเด็ก และยิ่งโตขึ้นเด็กจะยิ่งชอบ
ภาพเหมือนของจริงมีรายละเอียดซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ภาพที่เด็กอนุบาลชอบมีความแตกต่างกันกับภาพที่ผู้ปกครองชอบ และภาพที่เด็ก
อนุบาลไม่ชอบก็มีความแตกต่างกันกับภาพที่ผู้ปกครองชอบอย่างมาก จึงเป็นแนวคิดในการสร้าง
หนังสือสำหรับเด็กว่า คุณลักษณะของภาพและหนังสือภาพสำหรับเด็กควรเป็นอย่างไร เพื่อให้มี

หนังสือภาพที่มีคุณภาพเหมาะกับเด็กเล็ก ถ้าเป็นเช่นนั้น จะทำให้หมดปัญหาเรื่องการเลือกซื้อหนังสือของครู หรือผู้ปกครองที่ว่าหนังสือบางเล่มมองดูสวยงามเป็นที่น่าสนใจแต่กลับไม่ได้รับความสนใจจากเด็กเลย

2. ควรได้มีการศึกษาถึงลักษณะการจัดหน้าหนังสือภาพว่าควรเป็นอย่างไร เพราะมีการวิจัยเกี่ยวกับภาพ เกี่ยวกับสี เกี่ยวกับรูปเล่มหนังสือบ้างแล้ว แต่ยังไม่พบว่ามีการมองปัญหาการจัดหน้าหนังสือภาพว่าควรเป็นอย่างไร

3. ควรจะได้มีการศึกษาค้นคว้าถึงเรื่องการออกแบบภาพสำหรับหนังสือภาพว่าภาพในแต่ละหน้าควรมีลักษณะความสัมพันธ์กันอย่างไร ความสัมพันธ์ของภาพแต่ละหน้ามีส่วนสร้างเสริมจินตนาการ หรือความเข้าใจในเนื้อหาให้ได้เร็วขึ้น อันจะเป็นประโยชน์แก่การเรียนรู้ของเด็ก